El Subjecte Extrem Dunning–Kruger Agressiu (SEDKA)

XEMA GATNAU

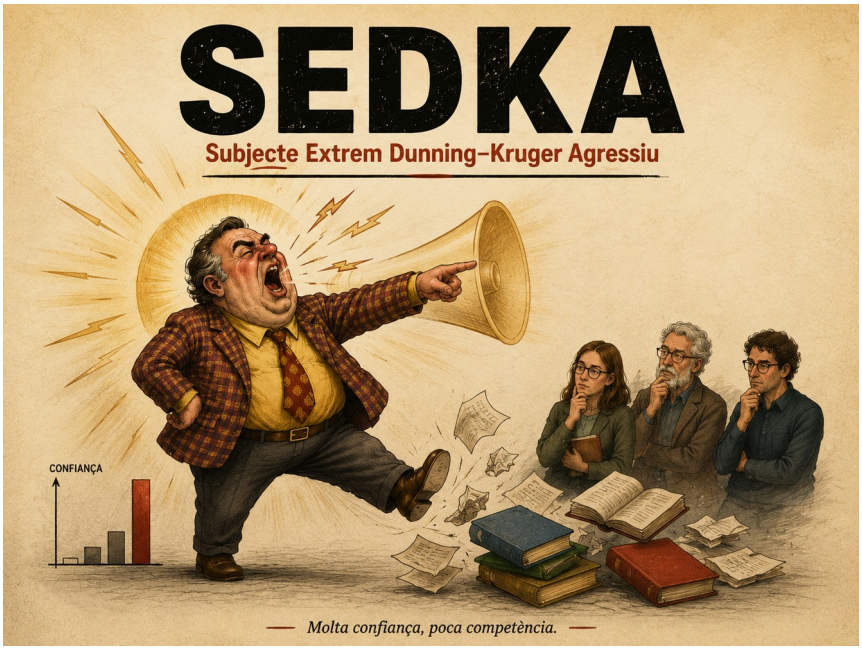

—

L’efecte Dunning–Kruger descriu, simplificant, la tendència d’algunes persones amb poca competència en un àmbit a sobreestimar les seves pròpies capacitats, precisament perquè els manquen també els coneixements necessaris per detectar els seus propis errors.

El **Subjecte Extrem Dunning–Kruger Agressiu (SEDKA)** seria una forma exacerbada d’aquest fenomen.

No es limita a pensar que sap més del que realment sap. Fa un pas addicional: **considera ignorants, ingenus o estúpids els altres**, inclosos aquells que disposen de més coneixement, formació o experiència que ell.

El procés pot resumir-se així:

sé poc → no sé que sé poc → crec que sé molt → considero que qui em contradiu és ignorant → converteixo la meva ignorància en una posició de superioritat.

Això introdueix diversos elements que van més enllà del Dunning–Kruger convencional.

En primer lloc, hi ha **metaignorància**: el subjecte no només desconeix una matèria, sinó que desconeix l’abast del seu propi desconeixement.

En segon lloc, apareix una **infravaloració activa del coneixement aliè**. La persona formada, l’expert o simplement algú que argumenta amb més profunditat pot ser percebut com algú que “no entén res”, que “s’ha complicat massa” o que ha estat manipulat.

En tercer lloc, hi ha una forma d’**agressivitat epistèmica**: la pròpia seguretat no es manifesta només com a confiança, sinó mitjançant ridiculització, menyspreu o acusacions d’ignorància contra els altres.

Finalment, en la seva forma més extrema, la ignorància pot arribar a convertir-se en **identitat positiva**. El subjecte ja no considera una virtut saber més, sinó ser “de carrer”, “dir les coses com són”, “no necessitar llibres” o confiar exclusivament en allò que anomena “sentit comú”.

És aquí on apareix la figura popular del **“garrulo orgullós de ser-ho”**: no algú que simplement ignora moltes coses, sinó algú que transforma aquesta ignorància en autenticitat, orgull i criteri de superioritat.

Aquest patró pot observar-se en contextos socials i generacionals molt diferents. En determinats sectors dels *boomers* espanyols pot resultar especialment recognoscible com a tipus cultural —per la combinació de seguretat, apel·lació al sentit comú i desconfiança envers el coneixement especialitzat.

El que defineix el SEDKA és una estructura mental concreta:

ignorar, ignorar que s’ignora, sentir-se superior per aquesta ignorància i acusar d’ignorants els qui poden saber més.

Aquesta última inversió és probablement el tret que diferencia millor el **Dunning–Kruger agressiu** del simple Dunning–Kruger.